

- Boldoggá avatják Brenner Jánost. Ferenc pápa november 8-án kihallgatáson fogadta Angelo Amato bíborost, a Szentek Ügyeinek Kongregációja prefektusát, akit meghatalmazott nyolc dekrétum közzétételére, melyekben két vértanúság, valamint hat Isten szolgája hősi erényeinek elismerése szerepel. A két vértanú közül az egyik a magyar Brenner János rábakethelyi káplán (született 1931. december 27-én), aki a hit védelmében, az Oltáriszentséget védelmezve halt meg 1957. december 15-én – olvasható a Vatikáni Sajtószolgálat közleményében.

- **Ma lesz ebéd és hittanoktatás – fenőtteknek és gyerekeknek – a Szentmise után, Zsófia nővér vezeti.**

- November 18.-án szombaton, este 5 órakor kezdődik a 8-as/49-es cserkészek évi vacsorájuk. A cserkészvacsorát hangulatos tábortúzi műsor követi. Támogassuk minél többen a cserkészéletet, templomunk egyetlen magyar ifjúsági szervezetét. További információért forduljanak Schachinger Tomihoz.

- Vasárnap, november 19-én, Árpádházi Szent Erzsébet erekélyét az oltárra fogjuk helyezni, mindkét mise alkalmából. A két Szentmise között, 10:20-kor, a német és magyar hívek, közösen elimádkozzák a Rózsafűzért, felajánlva a egész egyházközösségért. Vegyünk részt és tiszteljük meg ezt a szentet aki nagyon fontos úgy a német, mint a magyar hívek számára.

- December 3.-án, vasárnap, ellátogat templomunkba a Mikulás. Lesz egy kis ünnepség a gyerekeknek, ebéd is lesz.

- December 10.-én, karácsonyra felkészítő műsort megünnepeelve, a németek főznek ebédet amelyre mindenkit szeretettel várnak. 1:00 órakor kezdődik a programjuk.

- Idén december 17.-én, vasárnap, tartjuk a magyar karácsonyra felkészítő cserkész műsort. A Szent István Egyesület (SZIE) finom ebédet főz amelyre mindenkit szeretettel vár. Délután 1:00 órai kezdéssel a cserkészek előadnak egy karácsonyra felkészítő műsort. Megkérjük a magyar asszonyokat, hogy hozzanak süteményt. Előre is köszönjük!

Betegeink;

- Rácz Károly Szabó István
- Bános Magdi Vodnákné Túri Ildikó
- Iván Teri Batta Eve nővér
- Szuromi Anzelm atya Zeller Kati és Róbert
- Juhász Kató Szolga Bálint
- Redler Mária Bojtor Olivér
- Janet Rowe

Halottaink;

- Wendell Weiss Ailer Magda
- Béres János Pedro Antonio Galdamez
- Kádár István atya (Kolozsvári esperes, Kálvária templom plébánosa)

(Mt 25,1-13) A zsidó nép évszázadokon át várta a messiást. Nem tudták azonban eljövételének pontos idejét. A messiás fogadása oly egyszerűnek tűnt nekik. Így is lett volna, ha Keresztelő Szt. János lett volna ő, de a keresztelő még arra sem volt méltó, hogy a messiás saruszíját megoldja. Ki gondolta volna, hogy Dávid fia egyben az Örök Atya fia is lesz? A történelmi kellemetlenségek iskoláján Isten egységéből nemrég lediplomázott zsidó nép hogyan fogadhatná el Isten háromságát is? Nem hiába kérdezte Malakiás próféta: „De ki fogja tudni elviselni jövetele napját? És ki maradhat állva, amikor megjelenik? Mert olyan, mint az olvasztók tüze.” Bölcs Simeon mindezt megjövendölte Máriának: „Íme, ő sokak romlására és sokak feltámadására lesz Izraelben... hogy kiderüljenek sok szív titkos gondolatai” (Lk2,34). Jézus eljövetele az üdvtörténet szívműtétje: olyan beavatkozás, amely majdnem olyan életveszélyes, mint amilyen életmentő is. Jézus eljövetele feltárja előttünk azt, amit sokszor a beteg sem láthat: a lelkiismeretének a mélységeit.

Ha Jézus fényes nappal jött volna el hozzájuk – Keresztelő Szt. János módjára –, akkor a szeretet olaja nem kellene a lámpák égetésére. Ilyen Messiás elfogadásához a farizeusok halott hite elegendő lett volna. Ám Jézus az értelem nappala helyett éjjel, olyan homályos titkokkal leplezve érkezett, mint a megtestesülés és a Szentháromság. Itt viszont az isteni szeretettel táplált élő hit kell Jézus fogadásához. Amikor Jézus ragaszkodott ahhoz, hogy az ő testét valóban enniük kell, számos tanítványa kételkedett benne, mert kifogytak a szeretet olajából, amely táplálta Péter hitét, amikor felkiáltott: „Uram, kihez mennénk? Tiéd az örök életet adó tanítás.” Végző soron Jézus elfogadása inkább szeretet kérdése volt, mint a hité, amint a mai példabeszédben a vőlegény méltó fogadása inkább olaj kérdése volt, mint a lámpáké.

A példabeszéd második jelentése szerint Jézus a halálunkkor váratlanul ítélni jön el minket. Számos katolikus azonban naívan gondolja, hogy halálakor elég karját kitarva, kétszer „Uramat” kiáltania, és Jézus örökké az övé lesz. Közülünk a szentek kétségtelenül így járnak majd. Hozzájuk hasonlóan azonban mi is jobban tennénk, ha a halállal járó próbatételre jóval előbb felkészülnénk jó cselekedetek gyakorlásával. Akkor Jézus így szól majd hozzánk: „Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot! Mert bajban voltam, és segítettetek rajtam.” Vagyis: „Élő hittel fogadtatok.” Ne bizakodjunk el azért, mert egy-egy embernek jobb lator módján sikerül „belopóznia” a mennyországba. Ne felejtsünk el, hogy mind a 10 szűz az igazak közé tartozott, hisz mindegyiküknél volt a szeretet olajából. Ám öten közülük nem hoztak eleget magukkal a vőlegénnyel való találkozásra. Hogyan üdvözüljenek olaj nélkül, akik a tízparancsolat megszegésében élnek? Amint a kereszt tövében a jobb latorért könyörögtél, Mária, imádkozzál érettünk most és halálunk óráján! Ámen!

(Mt 25:1-13) The Jewish people had been expecting the Messiah for centuries without knowing the time of his coming. Welcoming the Messiah seemed so simple. Moreover, it certainly would have been, had he been John the Baptist. The Baptist, however, was not worthy to loosen the Messiah's sandal. Who could have imagined that the Son of David would also be Son of the Eternal Father? How could the Jews, only recently having graduated from the school of hard knocks with a diploma in God's unity come to accept His trinity? It was not in vain that the prophet Malachi (3:2) asked, "But who can abide the day of his coming? Who shall stand when he appears? For he [is] like a refiner's fire." Simeon foretold this to Mary, "This child is set for the fall and rising of many in Israel... that the thoughts of many hearts may be revealed." (Lk2:34) Jesus' coming was the open-heart surgery of salvation history: an intervention almost as life threatening as it was lifesaving. Jesus' coming revealed for our scrutiny what is often hidden even from the patient himself: the very depths of his conscience.

If the Messiah had come to us in broad daylight, like John the Baptist, then the oil of charity would not be needed to fire any lamps. A dead faith like the Pharisees' would have been sufficient. However, instead of coming in the broad daylight of reason where our mind can see, Jesus came in a night shrouded by mysteries as obscure as the Incarnation and the Trinity. Here welcoming Jesus required a living faith fired by divine charity. Many of Jesus' disciples lost faith in him when he insisted they eat His flesh. They lacked the same oil of charity, which fueled Peter's faith when he exclaimed, "To whom shall we go? You have the words of eternal life?" Ultimately, it boiled down to love more than faith, just as in today's parable welcoming the groom properly was more a question of oil than of lamps.

The parable's second meaning is about Jesus' coming unexpectedly to judge us at our death. Countless Catholics naively imagine at death they will simply cry "Lord" twice with open arms and Jesus will be theirs forever. No doubt, the saints among us will do just that. Like them, however, we too had better prepare well in advance for the trial of death by doing good works. Then Jesus will say, "Inherit the kingdom prepared for you! For I was in need and you helped me." That is, "You welcomed me with living faith." The fact that some, like the good thief, "steal" their way into heaven must not make us complacent. Remember, all 10 virgins numbered among the just, since each started with some of the oil of charity. Five, however, did not bring along enough oil to their encounter with the groom. How then are those without any oil, who live in defiance of the 10 commandments, to be saved? As you prayed for the good thief at the foot of the cross, Mary, pray for us now and at the hour of our death! Amen!